

[Marianne Jelved]

kommende godt forstå, at man ikke kan offentliggøre alle ting i en beredskabsplan.

Det, der er centralt og vigtigt i denne sag som i alle andre sager, hvor det er nødvendigt med beredskabsplaner, er, at offentligheden – borgerne i det område, hvor beredskabsplanen gælder – kan føle sig sikker på, at der foreligger en plan og træffes nogle foranstaltninger, i det øjeblik der sker et uheld. De oplysninger, der er nødvendige i den sammenhæng, handler om: På hvilken måde alarmeres der? Hvad forventes der at vi skal gøre? Hvad vil politiet gøre i øvrigt med hensyn til borgernes sikkerhed? Og jeg har forstået dels af det, der er blevet sagt af justitsministeren, dels af det, der står i sagen om KVK's produktion, at det vil finde sted.

Det er i øvrigt også oplyst for mig, at Køge Byråd den 7. januar 1987 har nedsat et udvalg, der arbejder med beredskabsforanstaltninger for alle kapitel 5-virksomheder i Køge. Det synes jeg er en god idé. Det er godt, at Køge Byråd har taget det initiativ.

Jeg vil bede justitsministeren om at bekræfte, at politimesteren vil foranledige et møde med de beboere i Køge, som er berørt af det her – det går altså lidt videre end et pressemøde, som justitsministeren nævnte det her fra talerstolen – altså afholder et møde med de beboere, som ønsker det, for at delagtiggøre dem i de dele af en beredskabsplan, der kan offentliggøres.

Så er jeg i øvrigt også tilfreds med, at KVK, uden at man skal, afventer beredskabsplanens færdiggørelse, inden man sætter produktionen i gang.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg er lidt imponeret af, at fru Marianne Jelved ligefrem takker Køge Byråd, fordi Køge Byråd gør det, det skal.

Den produktion, der foregår på KVK, herunder altså også phenmedipham-produktionen, når den kommer i gang, er en risikovirksomhed. Efter det Seveso-direktiv, som Danmark har tiltrådt, og som er udmøntet i en bekendtgørelse, skal der udarbejdes beredskabsplaner, og – står der i direktivet – de skal være offentligt tilgængelige.

Emmert Andersen (CD):

Der er en tendens til at gøre miljøspørgsmål til genstand for offentlig debat i dette land,

uanset hvor sagligt indholdet af det pågældende emne faktisk er.

Det, det drejer sig om i forbindelse med produktionen i Køge, er, at Risø har udtalt, at produktionen på Kemisk Værk Køge ikke er livstruende for de nærmeste naboer eller forbipasserende ved det værst tænkelige uheld. Man siger yderligere, at sandsynligheden for, at et sådant uheld indtræffer, er så lille, at den ikke lader sig beregne. Endelig siger Miljøankenævnet i en enstemmig afgørelse, at risikoen ved produktionen ikke er højere end ved anden industriel aktivitet i Danmark. Men alligevel skal vi have det blæst op, for det er jo på mode at snakke miljø, det er in, det giver stemmer.

Det eneste, dette beslutningsforslag egner sig til, er at skabe utryghed for borgerne i Køge, at skabe en helt unødvendig angst hos forældre, der har små børn, og hos gamle mennesker, som kun bliver informeret af pressen og af formiddagsbladene. Og så spørger man folk på gaden, om de er bange. Ja, de har fået hovedpine og sådan noget ved at gå forbi Kemisk Værk Køge, og alle bliver sløje. Det er da klart, hvis man får disse fejlagtige oplysninger hele tiden. Og så er man oven i det parat til at nedlægge arbejdspladser på et ganske usagligt grundlag.

Jeg tror, vi skal passe meget på ikke at skabe mistro til dette Tings evne til at varetage miljøproblemer. Vi skal i CD gå på barrikaderne, lige så snart der er et reelt miljøproblem. Vi vil heller ikke have svineriet. Vi vil også være med til at skabe det miljø, der skal til, både for dem på arbejdspladserne og for de mennesker, der skal bo derude omkring. Men det skal ikke være på et usagligt grundlag.

Poulsgaard (FP):

Det, den sidste ærede taler sagde, kan jeg næsten tilslutte mig 100 pct.

De, der så TV-Avisen i går aftes, kunne se, at nu har vi jo hetzet mod tilsætningsstoffer og sagt, at de var så farlige, og så viser det sig, at de overhovedet ikke kan registreres. Vi falder for noget billig presse, der er presse i det. Den største katastrofe ved Kemisk Værk Køge er, at TV-Avisen ukritisk har bragt de oplysninger videre. Det kan man sige er den største katastrofe.

Så kan man undre sig over – nej, det kan man vel ikke, men alligevel kan man undre sig lidt over det – at det kommer fra partier herinde, der bekender sig til socialismen, Marx og En-